

Ἡράκλειτος 5 καὶ τοῖς ἀγάλμασι δὲ τουτέοισιν εὐχονται Ἐμπεδοκλῆς 131 εὐχομένῳ νῦν αὖτε παρίστασο, Καλλιόπεια. Πρβλ. ἄντεσθαι 2. Καυχιέμαι, Ἐμπεδοκλῆς 2.6 τὸ δ' ὅλον πᾶς εὐχεταὶ εὐρεῖν.

εὐχή. Δέηση, prayer, Δημόκριτος 234 ὑγιεῖν εὐχῇσι παρὰ θεῶν αἰτέονται ἄνθρωποι.

εὐώδης. Εὐωδιαστός, sweet scented, Ξενοφάνης 1.3 εὐωδὲς μύρον ἐν φιάλῃ.

εὐφρίσκειν. Εὐρίσκω/ἐπινοῶ, find/contrive, Ξενοφάνης 18.2 χρόνῳ ζητοῦντες εὐφρισκοῦσιν ἄμεινον. Πρβλ. εὐρίσκειν.

ἐφημέριος (συν. βροτός). Θνητὸς/ἐφήμερος, mortal/ephemeral, Ἐμπεδοκλῆς 3.4 ὧν θέμις ἐστὶν ἐφημερίοισιν ἀκούειν 131 εἰ γὰρ ἐφημερίων ἔνεκ' ἐν τῷ. Πρβλ. ἄνθρωπος.

ἐφίεναι. Ἐπιτρέπω/παραδέχομαι, allow/admit, Παρμενίδης 8.12 ἐφίσει πιστὸς ἰσχυρὸς.

ἐφίεσθαι. Ἐπιθυμῶ, desire, Δημόκριτος 73 ἀνυβρίστως ἐφίεσθαι τῶν καλῶν.

ἐφικτός (ἀντίθ. ἀδύνατος). Ἐφικτὸς/κατορθωτός, possible/achievable, Δημόκριτος 58 ἐλπίδες αἱ τῶν ὀρθὰ φρονεόντων ἐφικταί, αἱ δὲ τῶν ἀξυνέτων ἀδύνατοι 59 οὔτε τέχνη οὔτε σοφίη ἐφικτόν, ἣν μὴ μάθη τις. || ἐφικτόν (ἐστί). Ἐμπεδοκλῆς 133 οὐκ ἔστιν πελάσασθαι ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐφικτόν ἡμετέροις.

ἔχειν 1. Ἐχω/κατέχω, have/possess, Ξενοφάνης 2.4 καὶ πνυκτοσύνην ἀλγινόεσσαν ἔχων 15 ἀλλ' εἰ χειρὰς ἔχον βόες ... θεῶν ιδέας ἔγραφον καὶ σώματ' ἐποίουν τοιαῦθ' οἷόν περ καὶ οἱ δέμας εἶχον Ἡράκλειτος 2 ζῶουσιν οἱ πολλοὶ ὥς ἰδίαν ἔχοντες φρόνησιν 40 πολυμαθίῃ νόον ἔχειν οὐ διδάσκει 45 οὔτω βαθὺν λόγον ἔχει 78 ἦθος γὰρ ἀνθρώπειον μὲν οὐκ ἔχει γνώμας, θεῖον δ' ἔχει Φιλόλαος 4 καὶ πάντα γὰρ μὰν τὰ γινωσκόμενα ἀριθμὸν ἔχοντι Διογένης 3 ὥστε πάντων μέτρα ἔχειν

5 ὀξυτέραν κίνησιν ἔχων Δημόκριτος 3 τοσαύτην ἔχειν φυλακὴν ὥστε 52 τὸν οἰόμενον νοῦν ἔχειν 64 πολλοὶ πολυμαθεὲς νοῦν οὐκ ἔχουσιν 191.11 μνήμην ἔχοντα 191.17 ὁ γὰρ θαυμάζων τοὺς ἔχοντας 231 μὴ λυπεόμενος ἐφ' οἷσιν οὐκ ἔχει, ἀλλὰ χαίρων ἐφ' οἷσιν ἔχει 234.3 ἐν ἑαυτοῖς ἔχοντες 255.1 τοῖς μὴ ἔχουσι Ἀρχύτας 1 τὰν ἀναστροφὰν ἔχει 3.12 τὸ ἴσον ἔξειν Ἀνάξαρχος 1.2 πολυμαθίῃ κάρτα μὲν ὠφελεῖ, κάρτα δὲ βλάπτει τὸν ἔχοντα 1.6 αἰτίην ἔχουσι μωρίας. Πρβλ. αἰτίη, ἀναστροφά, μνήμη, φυλακή 2. Κρατῶ/συγκρατῶ, hold/restrain, Παρμενίδης 1.21 ἰθὺς ἔχον κοῦραι 8.31 κρατερὴ γὰρ Ἀνάγκη πέρατος ἐν δεσμοῖσιν ἔχει 10.7 πείρατ' ἔχειν ἄστρον Ἐμπεδοκλῆς 3.10 μήτε τιν' ὄψιν ἔχων πίστει πλέον Δημόκριτος 191.9 ἐπὶ τοῖς δυνατοῖς οὖν δεῖ ἔχειν τὴν γνώμην. Πρβλ. γνώμη. || ἄμφις ἔχειν. Διακατέχω/περιβάλλω, be in possession/surround, Ξενοφάνης 1.12 μολπὴ δ' ἄμφις ἔχει δώματα καὶ θαλίη Παρμενίδης 1.12 ἀφᾶς ὑπέροθυρον ἄμφις ἔχει 10.5 εἰδήσεις δὲ καὶ αἰσάνων ἄμφις ἔχοντα. || ἔχεσθαι τινός. Συνέχομαι/ἐμμένω, to be connected with / maintain Παρμενίδης 4 οὐ γὰρ ἀποταμίξει τὸ εὖν τοῦ εὐόντος ἔχεσθαι Δημόκριτος 191.25 ἔχόμενος τῆς γνώμης τινός. 3. Παρέχω, give/provide, Δημόκριτος 293 οἷσιν ἡδονὴν ἔχουσιν αἱ τῶν πέλας ξυμφοραὶ 4. Εἶμαι σὲ (κάποια) κατάστασι, be in (some) condition, Ἡράκλειτος 1.9 φράζων ὅκως ἔχει Δημόκριτος A 135 (58) (DK II 116,28) σὺ μμέτρος ἐχούσης τῆς ψυχῆς κατὰ τὴν κοῆσιν 159 σκεύους κακῶς ἔχοντος 253 τὰ γὰρ ἴδια κακῶς ἔσχευ.

ἔχθος. Ἐχθρα/μῖσος, enmity/hate, Ἐμπεδοκλῆς 17.8 καὶ 26.6 Νείκεος ἔχθει. Πρβλ. δυσμενίη, ἔχθη.

ἔχθη. Ἐχθρα, enmity, Δημόκριτος 90.1 ἡ τῶν συγγενῶν ἔχθη. Πρβλ. ἔχθος, δυσμενίη, εὐνοια.

ἐχθρός (συνών. δυσμενής, ἀντίθ. φίλος) 1. Ἐχθρικός, hostile/enemy, Ἀλκμαίων 5 ἐχθρὸν ἄνδρα ῥᾶον φυλάξασθαι ἢ φίλον Ἐμπεδοκλῆς 22.6 ἐχθρὰ <δ' α> πλεῖστον ἀπ' ἀλλήλων διέχον-

